

вз пѣстинѣ-тѣ свѣтахъ сзсз слава заради свои-тѣ дѣла и чѣдеса.

Тогова дохожда време за полїелеа, кой то е като пладна на цѣла служба, защото тази рѣчь знаменѣва много свѣтлость, и показва, че вз тойзи славный часъ, когато и самъ си владика-та са готви да излѣзе насредъ църквѣ-тѣ, за да чете евангелїе-то, трѣва сичка-та църква да бѣде осветлена, а найвече сзсз дѣховнѣ-тѣ свѣтлость евангелскѣ, за да са радва, не само като слѣша ами и като гледа слово-то божїе, кое-то ще излѣзе отъ светый-а олтарь.

Като са отворатъ двери-тѣ, зафащатъ да пѣ-жатъ пѣвцы-тѣ и на двѣ-тѣ страны наизмѣнѣванка избраннѣ-тѣ отъ 20-ѣ-тѣ катисмѣ стихови, и при-пѣватъ на сѣкїй: алїлїїа, кое-то твърдѣ припада на утреннѣ-тѣ. „Хвалете име-то господне, хвалете, слѣги, Господа!“ пѣе една-та страна, а дрѣга-та отпѣва: „благословенъ Господь на Сїонъ, който живѣе въ Иерѣсалимъ!“ Тогова пакъ вика първа-та страна: „славете Господа, защото е добръ, защото е вѣчна негова-та милость,“ а дрѣга-та потвърждава това и придака: „славете небеснаго отца,“ но и та увѣрава че е „вѣчна негова-та милость.“

Докато са пѣе това, излѣзва отъ олтарь-а сзсз сичко-то свѣщенство владика-та като да е самъ си спаситель, кой-то, както дѣма Давидъ, живѣе насредъ похвалы-тѣ израилевы. Той преми-нѣва по цѣлѣ църквѣ и кади, а предъ него са носѣтъ свѣщи, и така окадава и препратѣ-тѣ,